

Бошни имомдан аввал кўтарувчилар

19:00 / 12.12.2021 1598

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ صَبَّيْ لَلِ نَعِ لِقُ نَعْلَلُ يَضَرَّهَ رِيْبَ اَنْ
سَأْرُ هَلَلِ لَوْحِي نَأْمِ اَلْبَقُ هَسَأْرُ غَفْرِي دَلَّ شَخِي اَمْ اَلِقُ
هُسْمَخَلْ هَاوْرِي رَامِحُ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Бошни имомдан олдин кўтарувчи одам Аллоҳ ундай бошни эшакнинг бошига айлантириб қўйишидан қўрқмайдами?» дедилар».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу иқтидо қилувчининг намоз амалларини, жумладан, бошни саждадан кўтаришни ҳам имомдан олдин қилиши ҳаром эканлигига далолатдир. Ҳадисдаги таҳдид имомдан олдин бош кўтарадиган муқтадийга нисбатан айтилган бўлиб, улар имомга иқтидо қилиш одобига амал қилмай, фаҳмсизликдан «эшакмия» бўлиб қолишдан қўрқишлари лозимлиги таъкидланмоқда.

هِيَ لَعْلَةٌ لَيْسَ لَهَا لُؤْسٌ أَنْ يَلْصَقَ لِقُفِّهَا وَيُضْرِبَ سِنًا نَعَاهِيَّ! لِقَفِّ هَوْجٍ وَبِأَنْ يَلْعَلْ لِقَفِّ الْبِقَاءِ الصَّالِحِ صَقَّ آمَلُفٍ، وَمَوْيَّاتِ أَدَمِ لَسْوِ الْوَدُوْحِ سِلَابِ الْوَعُوْكَرِ لِبَابِ يَنْوُقِ بَسَاتِ الْفَوْمِ كُمَامٍ يِّنِ اِسْأَلِ يَدَّلُ وَاوُ: لِقَفِّ مُثِّ. يَفْلُخُ نَمُوِي مَامُ اْمُكَارَ اِيِنَّ اِفِّ، فَارْمَنُ الْوَمَائِقِ لِبَابِ مُثِّ يَكْبَلُ وَاوُ: اَلْيَلْقُ مُتْ كَحْضَلِ مُثِّيَّ اَرْ اَمُ مُثِّيَّ اَرْ وُلِّ وَدَيِّبِ دِّمَّ حُمُ سُفْنِ هَوْرٍ، رَانَ اَوْ هَوْرٍ لِقَفِّ اَوْ: اَلْقَفِّ اَلْوُؤْسِ اِيَّ تِيَّ اَرْ اَمَوْ: اَوُّ لِقَفِّ، اَرْيَشْكَ اِنَا حُيَّ شَلِ

Анас розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам бир куни бизга намозга ўтдилар. Намозни адо этиб бўлганларидан кейин бизга юзларини буриб:

«Эй одамлар, албатта, мен сизнинг имомингизман. Мендан олдин рукуъ ҳам, сажда ҳам, қиём ҳам, чиқиш ҳам қилманг. Бас, албатта, мен сизларни олдимдан ҳам, ортимдан ҳам кўрурман», дедилар. Сўнгра: «Муҳаммаднинг жони қўлида бўлган Зот ҳаққи қасамки, агар мен кўрган нарсани кўрсангиз, оз кулиб, кўп йиғлар эдингиз», дедилар. «Нимани кўрдингиз, эй Аллоҳнинг Расули?» дейишди.

«Жаннатни ва дўзахни кўрдим», дедилар».

Икки Шайх ривоят қилганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Намоздаги амалларни, айтса рукуъ, сажда, ўриндан туриш ва салом бериб, намоздан чиқиш амалларини имомдан олдин бажариб бўлмаслиги.

Ким имомдан олдин такбири таҳрима айтса ёки салом берса, намози намоз бўлмайди.

Бошқа амалларни имомдан олдин қилган одам эса гуноҳкор бўлади, намозларининг савоби кетади, аммо намози ботил бўлмайди.

2. Расули акрам соллаллоху алайҳи васалламнинг олдиларидан ҳам, ортларидан ҳам баробар кўришлари. Бу Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васалламнинг ўзларига хос хусусиятлардандир.

3. Пайғамбаримиз соллаллоху алайҳи васалламнинг жаннат ва дўзахни кўрганликлари.

Демак, жаннат билан дўзах ҳозир ҳам бор. Уларнинг борлигига иймон келтирган, дўзахдаги азобларни, жаннатдаги лаззатларни кўз олдига келтириб яшаган одам оз кулиб, кўп йиғлайди. Ҳаёти давомида жаннатга олиб борувчи ишларни кўпроқ қилишга, дўзахга олиб борувчи ишлардан узоқда бўлишга ҳаракат қилади.

Шу жиҳатдан ҳадиси шарифга тўлиқ амал қилмоқ керак. Хусусан, имомга иқтидо қилиб намоз ўқиган пайтимизда намознинг амалларини ундан олдин қилмасликка, ҳамма ҳаркатни имомдан кейин қилишга муваффақ бўлмоғимиз лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди